

gen, deltage i Resten af Udbyttet — det er en Smagssag, som vi kunne forhandle om i Udvalget. Men selve Forudsætningen maa virkelig ikke forrykkes, nemlig, at Staten medbringer det, som er Grundlaget for Forretningen.

Naar den højtærede Finansminister begyndte med at sige, at vi ikke staa saa frit overfor dette Koncessionsudkast som overfor sædvanlig Lovgivningsvirksomhed, var jeg paa Forhaand ikke i Tvivl derom. Men jeg vilde ikke i den højtærede Finansministers Sted have sagt saa positivt, som han gjorde, at selv om vi ikke fik en eneste Forandring, vilde han staa paa, at denne Koncession skulde gaa igennem. Det er ikke en rigtig god Indledning til at love at ville være med paa Rigsdagens Vegne til Forhandlinger med Konsortiet om Forandringer i Koncessionen. Men naar den højtærede Finansminister saa tilføjede, at han vilde gaa til Konsortiet og prøve paa at faa indført forstandige Ændringer, følte jeg mig for mit Vedkommende beroliget, thi samtlige de Ændringer, jeg paa mit Partis Vegne har antydnet — jeg kan ikke en Gang sige har bragt i Forslag, for jeg mener, det er Udvalgets Opgave at forhandle derom, og hvad jeg har givet, har mest været Antydninger af den Retning, i hvilken Ændringerne burde gaa —, er af den Art, at de ikke blot komme fra forstandige Mænd, men gaa til forstandige Mænd, nemlig Konsortiet. At dette bestaar af meget forstandige og meget praktiske Mænd, tvivler jeg ikke om, — det ved jeg, — lige saa lidt som om, at hvad der her er blevet sagt, vil forekomme Konsortiet saa forstandigt, at de maaske uden at sige det til Finansministeren ville tænke, at mere end een af de Ting havde det maaske været rimeligt, at Finansministeren som Statsmagtens Repræsentant var kommen i Tanker om i Forvejen.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) ynder en Gang imellem at sige: Jeg har Ret, nu skal jeg bare slaa efter i Rigsdagstidenden og læse der og der.

Og han siger nu: Jeg har Ret overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, som søger at komme bort fra sine Udtalelser; vær saa venlige at slaa op i Rigsdagstidenden og læse. Men hvorfor læste det ærede Medlem saa ikke disse Linier — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg nu oplæse dem. Jeg sagde om Stabelpladser følgende: „Det er gaaet dem begge saaledes, at medens de for blot en Snes Aar siden havde en blomstrende Handelsstand, som gjorde de Forretninger, som den store Skibsfart paa disse Havne naturligt medførte, have nu de bagved liggende Storstæder, som have Kapitalen, Milano og Brüssel, fuldstændig taget Magten fra dem og gøre faktisk Forretningerne, saaledes at disse Stabelpladser Handelsstand nu er sunken ned til blot at være Mellemed, Skibsmæglere eller Varemæglere af forskellig Art. At ville gøre en Plads til Stabelplads vil faktisk meget let komme til at betyde, at man reducerer dens Befolkning til herefter at skulle leve som Havnesjovere, Skibsmæglere” o. s. v. Det er nøjagtigt, hvad jeg her har gentaget.

Saa vil jeg endnu sige til den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Birch), at han burde have lagt Mærke til, at her i Landet have vi ikke Klassevalg. Jeg repræsenterer her hverken Børsen eller Grosserer societetet eller Kapitalmagten eller Forretningsverdenen, men Københavns 4de Valgkreds.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ikke læste Begyndelsen af, hvad han sagde om Stabelpladser. Man vil finde, at han der siger: „Man taler om Stabelplads. Nu maa jeg tilstaa, at det løber mig koldt ned ad Ryggen, hver Gang man taler om at gøre denne eller hin danske Plads til Stabelplads, thi de europæiske Stabelpladser Skæbne er ikke opmuntrende”. Værre Ord, end det ærede Medlem her har sagt, kan man ikke godt sige om Stabelpladser, naar man her i Salen forhandler om at gøre St. Thomas til en Stabelplads.